

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XX. Camilli in Aedem S. Magdalenæ vnà cum Congregatione
commigratio: & duorum Fratrum mors, quorum alter alterum euocauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

CAPVT XX.

*Camilli in Ædem S. Magdalena vnà cum
Congregatione commigratio: & duo-
rum Fratrum mors, quorum alter alte-
rum euocauit.*

Visa est Camillo domus ea, quam ad
obscuras Officinas incolebat, Congre-
gationi suæ vel eo nomine non conuenire,
quòd illic nec Ædes sacra, nec Oratorium,
ad sacrosancti Sacrificij oblationem, vllum
esset: ita vt horum defectu foras quotidie
eundum foret, tam Sacerdotibus ad facien-
dum Sacrum, quàm Fratribus ad audien-
dum. Ibant autem quotidie manè ad tem-
plum Societatis IESV, vbi & Patre Octauia-
no ad Confessionem æquè & ad Commu-
nionem sacram utebantur. Ob hanc igitur
egressionis incommoditatem, decreuit, eo re-
lictò domicilio, aliud commodius alibi per-
quirere, & potissimè vbi coniuncta esset
Ædes sacra. Iam multa vrbis loca perlustra-
uerat, iam in varia templa & sacella oculos
animumque intenderat, cum tandem sanctæ
Magdalena Ædem pertransiens pridie ip-
sius festi, in eam ob promerendas indulgen-
tias introiuit: inter precandum autem ea
F 3 sub-

86 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
subrepfit cogitatio, illam ipsam Ædem satis
commodam & instituto suo opportunam
videri. Itaque cum rem Domino diligenter
commendasset, ita discessit, ut animus eam
postulandi esset. Postulavit igitur, nec postu-
latio incassum fuit. Erat eius templi domi-
nium penes venerabilem Societatem à *Con-
falone*: ab ea igitur certis quibusdam condi-
tionibus illud obtinuit, adiuuante in primis
domina Felice Colonna ipsi piè addicta, &
parente Caroli de Maximis, qui tum vni-
erat è dominis eiusdè Societatis Præsidentibus.
Deinde populus Romanus trecetos aureos
suppeditaui: quibus adiutus aliquas domos
illi sacræ Ædi contiguas conduxit, eoquè sub
initium Decembris anni millesimi quingen-
tesimi octogesimi sexti, cum tota Congrega-
tione immigrauit: cum essent numero haud
plures quàm duodecim aut quindecim: in-
ter quos erat P. Blasius Oppertis. Quæ do-
mus per Dei gratiam mater fuit omnium
aliarum huius Religionis. Ad quam cum
iuisset Camillus, pauldò post ei se coniunxit
P. Franciscus Propheta, vnus è primis eius
sociis. Ad eam Congregationem accessit
etiam P. Paullus Cornetta Romanus, Theo-
logus in paucis clarus, & in tribus linguis
præcipuis, Hebraica, Græca, Latina egregie
versatus; cui si longior vita suppetisset, nec
parua

parum splendoris è scriptis suis Græcis, quæ reliquit imperfecta, Congregationi attulisset. Obtena porrò hac domo, non ampliùs misit Camillus Fratres suos foras, seu confessionis seu Communionis gratiâ, sed hæc omnia in templo suo peragi instituit; vbi duobus sedilibus poni iussis, cœptæ sunt audiri Confessiones à P. Francisco Propheta, & P. Paulo Cornetta. Non multo autem tempore quàm in nouas ædes immigrassent, Camillus inter alios admisit etiam duos iuuenes, in quorum obitu res occurrit minimè silentio prætereunda. Cùm enim breuè ad alteram vitam migraturus esset Frater quidam, Ludouicus Francus nomine, adolescens parua ætate, sed virtute haud mediocri, ecce dum in extremo agone versatur, sublatris subitò in cælum oculis, tamquam visum aliquod cernens, exclamare cœpit: *Sancte Andrea, sancte Andrea, quis mecum veniet? eritne fortè Frater Iacobus?* Tum autem Iacobus Martinellus (qui præsens aderat, & Præfecti infirmorum officio fugebatur) *Quis est, inquit, ille Iacobus? Sumne ego fortassis?* cui respondit Ludouicus: *Ipse es: quapropter sis paratus. nam & intra paucos dies in eodem loco erimus.* & hoc dicto expirauit. Postquam verò sepultum est corpus, & iusta ex more persoluta, idem Iacobus multis ver-

88 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
bis ea de re cum P. Paulo Cornetta Confessario suo est collocutus. Is autem sciens Iacobum crebrò legere solitum S. Gregorii Magni Dialogos, ita respondit: *Mi Frater optimè nosti, quot eiusmodi exempla referantur in libro Dialogorum, quem sæpè legisti. Quamobrem benefeceris, si ad mortem accideris, quandoquidem socius tuus Ludouicus iam te vocauerit.* Tum Iacobus, *Semper inquit, fiat voluntas Dei.* Tam integra autem tunc erat valetudine, vt diceret, meliorem in statu sanitatem sibi numquam fuisse. Verùm, ô diuinorum arcanorum abyssi! non dimidiata transit hebdomada, quin Iacobus in morbum inciderit, & intra paucos dies vitâ functus ad Dominum quoque transierit. Nec vllatenus dubitari potest, quin per hæc mirabilia declarare Deus Opt. Max. voluerit, quàm sibi gratum sit, aliquam animam ad suum trahere seruitium; id quod Ludouicus Iacobo fecerat, quem modo quodam extraordinario ad Congregationem pertraxerat. Cùm enim isti duo adolescentes in sæculo amicitia ac sodalitate coniuncti essent, Ludouicus Congregationem nostram ingressus est, Iacobus foris remansit. Hic, quòd sibi in patriam remeant cunèta essent subrepta, nihilque superesse fortunarum, herum quærebat in cuius esse famu

famulatu. Cui cum Ludouicus in vrbe Roma semel occurrisset, interrogauit: *Qui habes? rectene apud te sunt omnia?* Respondit ille, nonnihil se tristem esse, quod herum non inueniret. tum illi Ludouicus: *An per te licet, vt tibi herum inueniam?* dixit licere. Mox ergo Ludouicus iniecta manu, *Eamus,* inquit, *ego tibi inueniam,* & recta domum nostram ad Camillum deducit, precaturque per Dei amorem, vt velit hunc socium suum in Congregationem admittere. Deinde ad Iacobum conuersus, *Ecce,* inquit, *frater, ego tibi Iesum Christum pro Hero & Domino inueni: tunc illo es contentus?* Ille contentum se dixit: admissus est: & ambo exitum, quem iam dixi, habuerunt, veri ac germani sodales, tam in morte quam in vita, atque etiamnum (prout pie licet credere & sperare) in sancta gloria.

CAPVT XXI.

Camillus Neapolim ad fundandam inibi Congregationem proficiscitur: & quod ibidem in principio fecerit operapretium.

DOCTOR Mira Hispanus (qui postea fuit Episcopus Stabienfis) Romę cum esset,
F 5   prope